

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrație Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 3199754
Fax : + 021 3368548
e-mail :Contestații.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. 257/2012

privind soluționarea contestației depuse de

S.C. .X. S.A.

înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul
Agenției Naționale de Administrație Fiscală
sub **nr.907615 din data de 07.10.2011**

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrație Fiscală a fost sesizată de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni vamale .X. prin adresa SSFCM/TM/.X./04.10.2011, înregistrată la Ministerul Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrație Fiscală sub **nr.X din data de 07.10.2011**, asupra contestației depuse de **S.C. .X. S.A., cu sediul în X, str. X, nr.X, Jud. X, CUI ROX.**

Contestația este formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr..X./20.09.2011 și are ca obiect suma de **.X. lei** reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

În raport de data încheierii actului atacat, respectiv **20.09.2011**, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată de registratura Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni vamale .X. la data de **29.09.2011**.

La data depunerii contestației, societatea contestatoare se află la poziția X din Anexa 2 la OPANAF nr.2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.c din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de **S.C. .X. S.A.**

I. Prin contestație, S.C. .X. S.A. aduce în susținere următoarele argumente:

Având în vedere că în anul 2004 a fost deschisă procedura prevăzută de Legea nr.64/1995 față de S.C. .X. S.A, iar prin Încheierea de ședință din data de 08.12.2004, pronunțată în dosarul nr..X./2004 Tribunalul .X. a dispus continuarea activității în baza aceluși plan, societatea consideră ca Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr..X./20.09.2011 este nelegală.

Societatea mai precizează faptul că, exonerarea contribuabilului, față de care este deschisă procedura insolvenței, de la plata majorărilor de întârziere este expres prevăzută de art.122 ind.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În acest sens societatea precizează că perioada în care s-au calculat majorările de întârziere în cuantum de .X. lei este ulterioară intrării în vigoare atât a art.122 ind.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cât și a dispozițiilor Deciziei Comisiei de proceduri fiscale nr.1/2008.

Totodată, societatea invocă prevederile art.47 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Societatea menționează faptul că într-o speță similară, ANAF – Direcția generală de soluționare a contestațiilor a pronunțat în favoarea S.C. .X. S.A., Decizia nr..X./09.08.2011, reținând în considerentele acesteia aceleași aspecte de drept invocate și în cazul de față.

De asemenea, societatea arată că Tribunalul .X. – Secția comercială și contencios administrativ are creată practica judiciară în ceea ce privește aplicarea dispozițiilor art.122 ind.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind

Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale deciziei comisiei de proceduri fiscale nr.1/2008 aprobate prin Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.1537/2008.

Societatea mai precizează faptul că la data încheierii Procesului verbal de control nr..X./CUI/21.11.2007, act ce a stat la baza emiterii deciziei nr..X./CUI/21.11.2007 pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal, echipa de control era informată despre procedura de reorganizare judiciară în care se află S.C. .X. S.A.

De asemenea, societatea mai precizează faptul că obligația fiscală principală, în cuantum de .X. lei a fost stinsă o parte prin compensare și o parte prin O.P. nr..X./20.12.2007, și prin urmare plata a fost efectuată în termen astfel încât calculul majorărilor de întârziere pentru perioada cuprinsă între data emiterii Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare nr..X./21.11.2007 și data plății, respectiv 20.12.2007, este neîntemeiat.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr..X./11.09.2011, contestată, în temeiul art.85, art.88, art.119 și art.120 din Ordonanța guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru plata cu întârziere a taxei pe valoarea adăugată, organele de control vamal au calculat în sarcina S.C. .X. S.A. pentru perioada 21.11.2007 – 20.12.2007 majorări de întârziere în sumă de .X. lei.

III. Luând în considerare susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor vamale și actele normative invocate de contestatoare și de organele vamale, se rețin următoarele:

Referitor la obligația de plată stabilită în sarcina societății în sumă de .X. lei reprezentând majorări de întârziere, **cauza supusă soluționării este legalitatea calculării de accesorii pentru o perioadă anterioară modificării prin Ordonanța Guvernului nr.29/2011 a art.122 ind.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, în condițiile în care în perioada pentru care au fost calculate accesoriile, contribuabilul se afla în insolvență.**

În fapt, prin decizia de calcul accesorii, contestată, au fost calculate majorări de întârziere asupra taxei pe valoarea adăugată individualizată ca obligație de plată prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile

suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X./CUI/21.11.2007, pentru perioada 21.11.2007 – 20.12.2007.

Organul vamal și-a întemeiat stabilirea de obligații accesorii pe dispozițiile art.122.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, astfel cum a fost modificat de pct.56 al art.I din Ordonanța Guvernului nr.29/2011, respectiv "În cazul contribuabililor cărora li s-a deschis procedura insolvenței, pentru creanțele fiscale născute anterior sau ulterior datei deschiderii procedurii insolvenței se datorează dobânzi și penalități de întârziere potrivit legii care reglementează această procedură."

Ordonanța Guvernului nr.29/31.08.2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, a fost publicată în Monitorul Oficial al României și a intrat în vigoare la data de 17.09.2011.

În drept, sunt incidente dispozițiile art.122¹ din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada 21.11.2007 – 20.12.2007:

"Pentru creanțele fiscale născute anterior sau ulterior datei deschiderii procedurii insolvenței nu se datorează și nu se calculează majorări de întârziere după data deschiderii procedurii insolvenței".

Totodată, în speță sunt incidente și prevederile art.15 alin.(2) din Constituția României, respectiv : ***"Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile"*** coroborat cu prevederile art.1 din Codul Civil ***"Legea dispune numai pentru viitor"*** , ale cărui prevederi au fost preluate și dezvoltate în art.6 alin.(1) și alin.(2) din Noul Cod Civil :

" (1) Legea civilă este aplicabilă cât timp este în vigoare. Aceasta nu are putere retroactivă.

(2) Actele și faptele juridice încheiate ori, după caz, săvârșite sau produse înainte de intrarea în vigoare a legii noi nu pot genera alte efecte juridice decât cele prevăzute de legea în vigoare la data încheierii sau, după caz, a săvârșirii ori producerii lor".

Potrivit doctrinei juridice, regula fundamentală în dreptul intertemporal are ca enunț precis ideea că trecutul scapă acțiunii legii noi, adică în mod imperativ ea nu are aplicare decât pentru viitor.

Se reține că noua lege nu poate atinge situațiile juridice definitiv formate și nici efectele pe care le-au produs înainte de intrarea sa în vigoare.

Potrivit principiului de drept *tempus regit actum* legea nouă nu poate atribui situațiilor juridice trecute efectele sale proprii, adică nu le poate atribui efecte pe care nu le puteau produce la acel moment.

Din interpretarea acestor dispoziții normative, reiese că accesoriile aferente obligațiilor născute anterior sau ulterior deschiderii procedurii insolvenței nu pot fi calculate pe perioada anterioară intrării în vigoare a dispozițiilor modificatoare conținute de Ordonanța Guvernului nr.29/31.08.2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, întrucât s-ar face în mod nepermis aplicarea retroactivă a acestui act normativ, în lipsa unor precizări care să permită acest lucru.

Cum societatea a intrat în reorganizare judiciară la data de 08.12.2004 conform Încheierii de ședință pronunțată în dosarul nr..X./2004 de Tribunalul .X. – Secția comercială și contencios administrativ, iar procedura a fost închisă la data de 21.06.2010 conform Sentinței civile nr.X/SIND pronunțată în dosarul nr..X./62/2005 de Tribunalul .X. – Secția comercială și contencios administrativ, definitivă prin decizia civilă nr.X/R/2011 a Curții de Apel .X., în sarcina acesteia nu pot fi calculate majorări de întârziere pentru perioada 21.11.2007 – 20.12.2007 anterioară intrării în vigoare a Ordonanței Guvernului nr.29/31.08.2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, deoarece s-ar aplica nepermis legea modificată pentru o perioadă anterioară intrării ei în vigoare.

În consecință, având în vedere cele expuse mai sus contestația formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr..X./20.09.2011 ce are ca obiect suma de .X. lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, calculate pentru perioada în care societatea se afla în insolvență, va fi admisă.

Pentru considerentele reținute, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, precum și în baza art.216 alin.(1) și alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se:

DECIDE:

Admiterea contestației formulată de **S.C. .X. S.A.** împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr..X./20.09.2011 ce are ca obiect suma de **.X. lei** reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, și anularea în mod corespunzător a actului administrativ fiscal atacat pentru această sumă.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. sau la Tribunalul .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL

X